

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

11. stanowczo wzywa Iran do pełnej współpracy z MAEA w sprawie wszystkich nierozstrzygniętych kwestii, zwłaszcza tych, które dają powody do obaw o możliwy aspekt wojskowy irańskiego programu jądrowego, w tym poprzez zapewnienie pełnego i bezwarunkowego niezwłocznego dostępu tej agencji do wszystkich wymaganych przez nią obiektów, urządzeń, osób i dokumentów, a także do niesprzeciwiania się mianowaniu inspektorów; podkreśla znaczenie zapewnienia MAEA wszystkich zasobów i uprawnień koniecznych do wypełniania jej zadań w Iranie;
12. wspiera podjęte przez MAEA wysiłki służące nadzorowi rozwoju irańskiego programu nuklearnego w celu przekazania społeczności międzynarodowej adekwatnego obrazu sytuacji,
13. uznaje, że dialog i współpraca z Turcją mogą odegrać ważną rolę w osiągnięciu porozumienia;
14. zdecydowanie potępia irańską groźbę dotyczącą zamknięcia cieśniny Ormuz; wzywa władze Iranu, aby nie przeprowadzały blokady cieśniny Ormuz; uważa, że działanie takie może doprowadzić do konfliktu regionalnego oraz spowodować odwet ze strony społeczności międzynarodowej;
15. wyraża ubolewanie z powodu stałego sprzeciwu Chin i Rosji w Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wobec wspierania sankcji przeciwko Iranowi; wzywa Rosję do zaprzestania udzielania pomocy przeznaczonej na rozwój irańskiego programu jądrowego do momentu, aż Iran w pełni wywiąże się ze zobowiązań wynikających z odpowiednich rezolucji ONZ;
16. zdecydowanie potępia atak na ambasadę Wielkiej Brytanii w Teheranie w dniu 29 listopada 2011 r.; wzywa rząd Iranu do wypełniania międzynarodowych zobowiązań, w tym konwencji wiedeńskiej, dotyczących ochrony dyplomatów i ambasad;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, rządowi i parlamentowi Turcji, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, dyrektorowi generalnemu MAEA, sekretarzowi generalnemu ONZ, urzędowi Najwyższego Przywódcy oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

Europejski wymiar sportu

P7_TA(2012)0025

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie europejskiego wymiaru sportu (2011/2087(INI))

(2013/C 239 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” (COM(2011)0012 wersja ostateczna),
- uwzględniając białą księgę Komisji na temat sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
- uwzględniając dwie konwencje Rady Europy: w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych z dnia 19 sierpnia 1985 r. oraz w sprawie działań antydopingowych z dnia 19 sierpnia 1990 r.,

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie kobiet i sportu ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie przestrzegania podstawowych norm pracy w produkcji artykułów sportowych na igrzyska olimpijskie ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie zwalczania dopingu w sporcie ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie zwalczania rasizmu w piłce nożnej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie przymusowej prostytucji w ramach światowych imprez sportowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie białej księgi na temat sportu ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie uczciwości gier hazardowych online ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie piątego sprawozdania Komisji w sprawie spójności oraz strategii w dziedzinie polityki spójności po 2013 r. ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie większego wsparcia Unii Europejskiej dla sportów uprawianych na poziomie podstawowym ⁽¹²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/37/WE z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie Europejskiego Roku Wolontariatu Propagującego Aktywność Obywatelską (rok 2011),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie roli sportu jako źródła i podstawy aktywnego włączenia społecznego ⁽¹³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014 ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, s. 605.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, s. 1067.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 590.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 143.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 292.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 232.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 131.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 51.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 30.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0316.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0498.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 162 z 1.6.2011, s. 1.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając deklarację z Punta del Este z grudnia 1999 r. oraz konferencję okrągłego stołu UNESCO w sprawie sportów i gier tradycyjnych ⁽¹⁾, której przedmiotem było uznanie tradycyjnych sportów i gier jako części dziedzictwa niematerialnego oraz symbolu różnorodności kulturowej,
 - uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Sądu, a także decyzje Komisji w dziedzinie sportu,
 - uwzględniając europejską kartę praw kobiet w sporcie („European Charter of Women’s Rights in Sports. Jump in Olympia – Strong(er) Women through Sport”),
 - uwzględniając kartę działań na rzecz wyeliminowania zjawiska dyskryminacji LGBT w sporcie,
 - uwzględniając art. 6, 19 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾ z dni 11-12 października 2011 r. oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dni 26-27 października 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” ⁽³⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Prawnej, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0385/2011),
- A. mając na uwadze, że sport przyczynia się do osiągnięcia strategicznych celów UE, jako że uwypukla fundamentalne wartości pedagogiczne i kulturowe oraz jest narzędziem integracji, ponieważ jest dostępny dla wszystkich obywateli bez względu na płeć, pochodzenie etniczne, religię, wiek, narodowość, sytuację społeczną czy orientację seksualną;
- B. mając na uwadze, że w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości i w decyzjach Komisji w dziedzinie sportu nadrzędne znaczenie należy nadawać szczególnemu charakterowi sportu;
- C. mając na uwadze, że wszystkie zainteresowane strony, w tym decydenci, muszą uwzględniać szczególny charakter sportu, jego struktury opierające się na działalności na zasadzie dobrowolności oraz jego funkcje społeczne i pedagogiczne;
- D. mając na uwadze, że specyfika sportu wynika z sumy wyjątkowych i kluczowych aspektów sportu, które odróżniają go od wszystkich innych sektorów działalności, w tym działalności gospodarczej; mając na uwadze, że w stosownych przypadkach rozpatrywanych indywidualnie i wtedy gdy jest to konieczne, powinien on jednak podlegać prawu Unii Europejskiej;
- E. mając na uwadze, że w działaniach UE w obszarze sportu zawsze należy brać pod uwagę specyfikę sportu i uwzględniać jego aspekty społeczne, pedagogiczne i kulturowe;
- F. mając na uwadze, że na mocy Traktatu z Lizbony sport wchodzi w zakres kompetencji UE, co ma na celu propagowanie uczciwości i dostępności współzawodnictwa sportowego oraz współpracy między podmiotami odpowiedzialnymi za sport, a także ochronę integralności fizycznej i psychicznej sportowców oraz zwiększanie zdrowotnych, społecznych, kulturalnych i gospodarczych korzyści sportu, mając również na uwadze, że sport wymaga odpowiedniego wsparcia finansowego i politycznego;

⁽¹⁾ Ałmaty, Kazachstan, 5–6 listopada 2006 r.

⁽²⁾ CdR 66/2011 fin.

⁽³⁾ CESE 1594/2011 – SOC /413.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- G. mając na uwadze, że sport w ogromnym stopniu przyczynia się do rozpowszechniania pozytywnych wartości, takich jak fair play, szacunek i włączenie społeczne;
- H. mając na uwadze, że na całym świecie miliardy osób uprawia dyscypliny sportu, które zostały wynalezione, sformalizowane i rozpowszechnione w Europie, a także zauważając, że współczesny ruch olimpijski powstał we Francji dzięki baronowi Pierre'owi De Coubertinowi;
- I. mając na uwadze, że polityka UE w dziedzinie sportu musi być opracowana w taki sposób, aby odnosić się do celów i założeń zarówno sportów zawodowych, jak i amatorskich, oraz wspierać ich realizację;
- J. mając na uwadze, że wspieranie i propagowanie sportu wśród osób niepełnosprawnych umysłowo lub fizycznie powinno być priorytetem w UE, jeśli uwzględni się ważną rolę, jaką sport odgrywa w osiągnięciu włączenia społecznego, zapewnianiu zdrowia publicznego i umożliwianiu prowadzenia transgranicznej działalności wolontariackiej;
- K. mając na uwadze, że wolontariat stanowi podstawę większości dyscyplin sportu amatorskiego w Europie;
- L. mając na uwadze, że 35 mln amatorów przyczynia się do rozwoju sportu masowego i rozpowszechniania ideałów sportowych, podobnie jak kluby i stowarzyszenia sportowe nienastawione na zysk;
- M. mając na uwadze, że we współczesnym społeczeństwie sport stanowi główny czynnik sprzyjający zdrowiu, a dzięki roli, jaką pełni w ramach edukacji formalnej i „pozaformalnej” jest istotnym elementem kształcenia na wysokim poziomie oraz przyczynia się do samorealizacji starszych osób;
- N. mając na uwadze, że propagowanie zajęć ruchowych i sportu przyczynia się do dużych oszczędności w wydatkach publicznych na ochronę zdrowia;
- O. mając na uwadze, że najważniejszym czynnikiem motywującym obywateli do uprawiania sportu i do aktywności fizycznej jest chęć poprawy stanu zdrowia i samopoczucia;
- P. mając na uwadze, że stosowanie dopingu w sporcie stanowi naruszenie wartości sportowych i naraża sportowców na poważne niebezpieczeństwa, a także powoduje poważny i trwały uszczerbek na zdrowiu;
- Q. mając na uwadze, że sport najwyższej klasy promuje niektóre podstawowe wartości sportowe i przekazuje je społeczeństwu, przez co zachęca do uprawiania sportu;
- R. mając na uwadze niepewną sytuację wielu sportowców najwyższej klasy po zakończeniu przez nich kariery sportowej;
- S. mając na uwadze, że zasadniczą sprawą jest przygotowanie tych sportowców do przekwalifikowania się poprzez umożliwienie im kształcenia ogólnego lub szkolenia zawodowego równoległe ze szkoleniem sportowym;
- T. mając na uwadze, że należy zabezpieczyć i chronić prawa podstawowe sportowców;
- U. mając na uwadze, że podczas zawodów sportowych mogą mieć miejsce akty przemocy słownej i fizycznej oraz przejawy dyskryminacji;
- V. mając na uwadze, że uprawianie sportu przez kobiety nie jest należycie dowartościowane oraz że kobiety nie są w wystarczającym stopniu reprezentowane w organach decyzyjnych organizacji sportowych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- W. mając na uwadze, że działalność sportowa wymaga określonych odpowiednich obiektów, sprzętu i przyrządów, oraz mając na uwadze, że również szkoły powinny dysponować odpowiednimi obiektami, aby propagować wychowanie fizyczne;
- X. mając na uwadze, że sport zajmuje ważne miejsce w gospodarce europejskiej, gdyż w sposób bezpośredni lub pośredni zatrudnienie w tej dziedzinie znajduje 15 mln osób, tj. 5,4% aktywnego zawodowo społeczeństwa, oraz wytwarzana jest wartość dodana wynosząca rocznie ok. 407 mld EUR, czyli 3,65% europejskiego PKB, oraz mając na uwadze, że rozkwit gospodarczy sportu przyczynia się tym samym do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”;
- Y. mając na uwadze, że naruszanie praw własności intelektualnej organizacji sportowych i rozprzestrzenianie się piractwa cyfrowego, szczególnie bezprawnej transmisji wydarzeń sportowych na żywo, zagraża gospodarce całego sektora sportowego;
- Z. mając na uwadze, że sport nie funkcjonuje na zasadzie typowego sektora gospodarki z uwagi na współzależność między przeciwnikami i równowagę konkurencyjną, które są niezbędne do zachowania niepewności wyników;
- AA. mając na uwadze, że działalność sportowa różni się od typowej działalności gospodarczej ze względu na swoją specyfikę i struktury organizacyjne, których podstawę stanowią federacje, funkcjonujące odmiennie od firm komercyjnych, a także mając na uwadze, że należy odróżnić interes sportowy od interesów handlowych;
- AB. mając na uwadze, że europejski dialog społeczny może odgrywać ważną rolę i należy go w związku z tym wspierać;
- AC. mając na uwadze, że sport odgrywa ważną rolę i daje radość wielu obywatelom bez względu na to, czy są zawodnikami, kibicami czy widzami;
- AD. mając na uwadze, że wielkie wydarzenia sportowe oraz uprawianie sportu stwarzają wspaniałą okazję do wykorzystywania potencjału w zakresie rozwoju turystyki w Europie, co może przyczynić się do rozpowszechniania wartości i zasad związanych ze sportem;
- AE. mając na uwadze, że europejski model sportu opiera się na federacjach obejmujących poszczególne dyscypliny sportowe oraz mając na uwadze, że mechanizmy solidarności sportowej i finansowej, takie jak zasada awansów i spadków oraz otwartych zawodów z udziałem klubów i reprezentacji narodowych, opierają się na autonomicznych, demokratycznych i terytorialnych zasadach i charakteryzują się hierarchiczną strukturą, co wynika z długoletniej tradycji demokratycznej;
- AF. mając na uwadze, że poziom przejrzystości i demokratycznej odpowiedzialności w klubach sportowych może zostać zwiększony poprzez zaangażowanie kibiców w struktury własności i zarządzania we wspieranych przez nich klubach;
- AG. mając na uwadze, że tradycyjne i działające na podstawowym poziomie organizacje sportowe odgrywają kluczową rolę w szerzeniu kultury, propagowaniu włączenia społecznego i wspieraniu społeczności;
- AH. mając na uwadze, że drużyny narodowe odgrywają zasadniczą rolę, że zawody międzynarodowe wciąż stanowią punkt odniesienia i że należy przeciwdziałać naturalizacji dla osiągnięcia doraźnych celów;
- AI. mając na uwadze, że sam charakter zawodów pomiędzy drużynami narodowymi powoduje, iż federacje i kluby sportowe są zainteresowane szkoleniem sportowców reprezentujących dany kraj;
- AJ. mając na uwadze, że sport zawodowy i sport masowy są podatne na zjawisko braku stabilności finansowej i poważnie odczuwają jej skutki oraz że to na właściwych federacjach spoczywa odpowiedzialność za zachęcanie klubów do przyjęcia zasad planowania i rozsądnego inwestowania;
- AK. mając na uwadze, że międzynarodowe transfery mogą być niebezpieczne dla młodych sportowców, ponieważ zbyt wczesne opuszczenie domu przez młodych sportowców może wiązać się z takimi konsekwencjami, jak porażka sportowa, problemy rodzinne i marginalizacja społeczna;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- AL. mając na uwadze, że federacje sportowe nie dysponują środkami strukturalnymi i prawnymi, które pozwoliłyby im skutecznie przeciwdziałać ustawianiu meczów;
- AM. mając na uwadze, że usługi hazardowe ze względu na swoją specyfikę są wyłączone z zakresu dyrektywy usługowej (2006/123/WE) i nowej dyrektywy w sprawie praw konsumenta (2011/83/UE);
- AN. mając na uwadze, że finansowanie sportu masowego można zapewnić tylko w sytuacji, gdy posiadacze krajowych koncesji na prowadzenie gier hazardowych, płacący podatki i finansujący w państwach członkowskich realizację innych celów leżących w interesie publicznym, są prawnie zobowiązani do wnoszenia opłat na cele służące dobru powszechnemu oraz skutecznie chronieni przed nielegalną konkurencją;
- AO. mając na uwadze, że uregulowanie statusu agentów zawodników wymaga wspólnego działania ze strony organów zarządzających sportem i władz publicznych, co pozwoli na nakładanie skutecznych kar na agentów lub pośredników naruszających przepisy;
- AP. mając na uwadze, że sport może odgrywać rolę w rozmaitych dziedzinach zewnętrznych stosunków Unii, m.in. za pośrednictwem dyplomacji;

Spółeczna rola sportu

1. apeluje do Komisji o przedstawienie w przyszłych wieloletnich ramach finansowych specjalnego, ambitnego budżetu przeznaczonego na realizację polityki w dziedzinie sportu z uwagi na zdrowotne, społeczne, kulturowe i gospodarcze korzyści sportu;
2. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by lekcje wychowania fizycznego weszły do planu zajęć we wszystkich typach szkół oraz podkreśla znaczenie zachęcania do uprawiania sportu na wszystkich szczeblach kształcenia, począwszy od najwcześniejszych lat, w tym w placówkach szkolnych i uniwersyteckich oraz w społecznościach lokalnych, które należy wspierać, by mogły dysponować odpowiednio wyposażonymi obiektami sportowymi;
3. apeluje do państw członkowskich o opracowanie jasnych wytycznych dotyczących uwzględniania sportu i aktywności fizycznej na wszystkich szczeblach edukacji we wszystkich państwach członkowskich;
4. podkreśla znaczenie kształcenia poprzez sport oraz potencjał sportu w zakresie ułatwiania młodzieży znajdującej się w trudnej sytuacji socjalnej powrotu do normalności, apeluje ponadto do państw członkowskich, krajowych stowarzyszeń, lig i klubów o podejmowanie i wspieranie inicjatyw w tym zakresie;
5. wzywa państwa członkowskie do promowania i wspierania współpracy szkół i klubów sportowych; w związku z tym Komisja powinna wykorzystać swoją funkcję koordynatora w dziedzinie sportu, aby zebrać wśród państw członkowskich przykłady dobrych praktyk i udostępnić je zainteresowanym podmiotom z całej Europy w centralnej bazie danych;
6. zaleca Komisji zachęcanie osób starszych do uprawiania sportu, ponieważ pomaga ono w rozwijaniu kontaktów społecznych i zachowaniu wysokiego poziomu zdrowia;
7. podkreśla, że uprawianie sportu w każdym wieku jest ważną dziedziną o ogromnym potencjale pod względem zwiększania ogólnego poziomu zdrowia Europejczyków, i w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do ułatwiania uprawiania sportu i do propagowania zdrowego trybu życia z pełnym wykorzystaniem możliwości, jakie daje sport, co spowoduje zmniejszenie wydatków na opiekę zdrowotną;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w większym stopniu wspierały rolę pracowników służby zdrowia w promowaniu uprawiania sportu i aby sprawdziły, w jaki sposób towarzystwa ubezpieczeń zdrowotnych mogłyby oferować zachęty w celu zmotywowania ludzi do uprawiania sportu;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

9. podkreśla znaczenie umożliwiania uprawiania sportu wszystkim obywatelom w wielu różnych lokalizacjach, np. w szkole, w pracy, rekreacyjnie lub w ramach klubów i stowarzyszeń;
10. uznaje działania organizacji umożliwiających uprawianie sportu przez osoby niepełnosprawne umysłowo lub fizycznie w całej UE; zwraca się do Komisji, państw członkowskich i organizacji sportowych o propagowanie i organizowanie – za pomocą odpowiedniego finansowania – aktywności sportowej i zawodów osób niepełnosprawnych, w szczególności poprzez udostępnianie i zapewnianie im jednakowej dostępności sportu i bezpłatnych obiektów sportowych dostosowanych do ich potrzeb;
11. podkreśla ogromny społeczno-integracyjny potencjał sportu w wielu dziedzinach, takich jak zaangażowanie obywatelskie i zrozumienie demokracji, wspieranie dobrego stanu zdrowia, rozwój miast, integracja społeczna, rynek pracy, zatrudnienie, szkolenia zawodowe i kształcenie;
12. zachęca państwa członkowskie i instytucje europejskie do zwiększania dotacji udzielanych organizacjom, które za pośrednictwem sportu dążą do zapewnienia włączenia społecznego osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym lub które propagują sport wśród osób niepełnosprawnych fizycznie lub umysłowo;
13. zachęca państwa członkowskie do włączenia sportu na stałe w zakres programów i usług służących rzeczywistej integracji wszystkich grup zagrożonych dyskryminacją oraz apeluje do organizacji sportowych o przyjęcie odpowiednich programów szkoleniowych dla zawodowców i wolontariuszy, aby zapobiegać wszelkim formom dyskryminacji lub rasizmu i je zwalczać;
14. podkreśla godną naśladowania rolę, jaką sport spełnia w społeczeństwie, i apeluje do organów zarządzających sportem o objęcie przywódczej roli w przeciwdziałaniu dyskryminacji instytucjonalnej;
15. przypomina, że w sporcie nie powinna występować dyskryminacja ze względu na płeć, i wzywa do rozszerzenia stosowania karty olimpijskiej na wszystkie wydarzenia sportowe, zwłaszcza na szczeblu europejskim;
16. wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie oraz krajowe sportowe organy zarządzające, aby zobowiązały się do rozwiązania problemu homofobii i transfobii oraz do odpowiedniego wdrożenia przepisów i antidyskryminacyjnych strategii politycznych, szczególnie w odniesieniu do sportowców o orientacji lesbijskiej, biseksualnej, gejowskiej i osób transgenderowych;
17. wzywa państwa członkowskie do kładzenia większego nacisku na znaczenie wychowania fizycznego o wysokiej jakości dla osób obu płci, i zaleca państwom członkowskim opracowanie strategii niezbędnych do zajęcia się tą kwestią;
18. podkreśla, że skład organów decyzyjnych organizacji sportowych powinien odzwierciedlać skład zgromadzenia ogólnego i równowagę płci wśród licencjonowanych zawodników, a tym samym zapewniać równy dostęp mężczyznom i kobietom do funkcji administracyjnych nawet na szczeblu ponadnarodowym;
19. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uznania znaczenia sportu jako środka propagowania pokoju, rozwoju gospodarczego, dialogu międzykulturowego, zdrowia publicznego, integracji i emancypacji kobiet;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przekonania Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego do tego, by wprowadził do karty olimpijskiej ich własną zasadę, która zabrania podczas wydarzeń sportowych wszelkich demonstracji oraz propagandy politycznej, religijnej lub rasowej, a także dopilnował tego, by nie wywierano nacisków politycznych na kobiety w celu nakłonienia ich do naruszania tego przepisu oraz aby nie obchodzono go poprzez niewysyłanie kobiet na zawody z ich kraju;
21. wzywa organizacje sportowe do dalszego zachęcania kobiet do uprawiania sportu i udziału w organach zarządczych organizacji sportowych dzięki zagwarantowaniu równego dostępu do aktywności sportowej, szczególnie dziewcząt i kobiet ze środowisk w niekorzystnym położeniu, propagowaniu uprawiania sportu przez kobiety oraz jednakowym podkreślaniu i nagłaśnianiu wydarzeń i wyników sportowych kobiet

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

i mężczyźni; zachęca państwa członkowskie do opracowania metod pozwalających sportmenkom godzić życie rodzinne z profesjonalnym uprawianiem sportu, a także do propagowania równouprawnienia w rządowych strategiach politycznych w dziedzinie sportu; wzywa Komisję do zachęcania do wymiany informacji i najlepszych praktyk odnoszących się do równych szans zarówno kobiet, jak i mężczyzn w sporcie;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania europejskich organizacji propagujących i wdrażających zalecenia określone w europejskiej kracie praw kobiet w sporcie;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania aspektu płci we wszystkich podejmowanych przez nie działaniach związanych ze sportem, ze szczególnym uwzględnieniem: możliwości uprawiania sportu przez imigrantki i kobiety wywodzące się z mniejszości etnicznych, dostępu kobiet do stanowisk kierowniczych w obszarze sportu oraz relacji w mediach poświęconych kobietom w sporcie, a także wzywa do dopilnowania, aby strategie i prawodawstwo w zakresie sportu opierały się na równości płci;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania prowadzenia i zachęcania do prowadzenia europejskich badań dotyczących szczególnego charakteru działalności sportowej kobiet, przyczyn, dla których kobiety i dziewczęta rezygnują z uprawiania sportu, oraz utrzymywania się nierówności w dostępie kobiet do sportu;

25. zachęca do tworzenia sieci współpracy kobiet w dziedzinie sportu w celu promowania wymiany sprawdzonych rozwiązań i informacji;

26. podkreśla, że rodzicielskie zakazy udziału dziewcząt imigrantek w szkolnych zajęciach sportowych i wyjściach na pływalnię nie mogą być tolerowane ani usprawiedliwane względami kulturowymi lub religijnymi;

27. wskazuje, że wiele dziewcząt uprawia sport w dzieciństwie, ale wiele z nich rezygnuje z niego w wieku dojrzewania; odnosi się w tym kontekście do badania, które pokazuje, że dziewczęta doświadczają jawnej lub ukrytej presji ze strony rówieśników i rodziny, aby zachowywały się w sposób kobiecy lub podjęły obowiązki, które uniemożliwiają dalsze uprawianie sportu; zachęca państwa członkowskie i krajowe organy zarządzające sportem do opracowania strategii, dzięki którym programy i trenerzy będą w szczególności wspierać dziewczęta przejawiające zainteresowanie sportem w rozwijaniu ich tożsamości jako sportowców;

28. podkreśla konieczność walki z dopingiem, prowadzonej za pomocą kampanii prewencyjnych i informacyjnych i z poszanowaniem podstawowych praw sportowców, zwłaszcza tych najmłodszych; zachęca państwa członkowskie do traktowania handlu nielegalnymi środkami dopingowymi w sporcie na równi z handlem nielegalnymi narkotykami i do przyjęcia ustawodawstwa krajowego z myślą o usprawnieniu koordynacji na szczeblu europejskim w tym obszarze; wzywa Światową Agencję Antydopingową do stworzenia łatwego w użyciu systemu administracji zgodnego z prawem UE oraz podkreśla potrzebę posiadania danych statystycznych dotyczących stosowania dopingu i niestawiania się na kontrolach antydopingowych w celu opracowania specjalnego podejścia do zwalczania dopingu;

29. jest przekonany, że przystąpienie UE do konwencji antydopingowej Rady Europy jest niezbędne do tego, aby skoordynować proces bardziej jednolitego wdrażania kodeksu Światowej Agencji Antydopingowej w państwach członkowskich;

30. opowiada się za większą harmonizacją prawa, aby skutecznie zorganizować współpracę policji i wymiaru sprawiedliwości przy zwalczaniu dopingu i innych form manipulacji wydarzeniami sportowymi;

31. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się problemem uzależnienia od hazardu oraz ochrony nieletnich przed zagrożeniem, jakie powoduje hazard;

32. opowiada się za sformułowaniem jasnych przepisów dotyczących ochrony nieletnich w sporcie wyczynowym oraz za dokładniejszym opracowaniem w porozumieniu z federacjami istotnych działań ochronnych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

33. podkreśla zasadnicze znaczenie podwójnej – sportowej i zawodowej edukacji młodych sportowców; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby wspólnie ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami i z uwzględnieniem najlepszych wzorców z poszczególnych państw członkowskich ustaliły wytyczne, dzięki którym młodzi sportowcy oprócz szkolenia sportowego mogliby również zdobyć standardowe wykształcenie w szkole lub wykształcenie zawodowe; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do uwzględniania odpowiedniego doświadczenia byłych sportowców zawodowych w sytuacji, gdy chcą podjąć pracę jako trenerzy, a także do ustalania indywidualnych ścieżek kariery dla sportowców wysokiej klasy, którzy decydują się na kontynuację nauki na poziomie wyższym, oraz do korzystania z ich doświadczeń z ogólną korzyścią dla sportu;

34. apeluje do państw członkowskich o opracowanie programów edukacyjnych o takiej strukturze, która ułatwi łączenie kształcenia i szkolenia zawodowych sportowców;

35. proponuje, aby stworzono podstawy dotyczące szkolenia i kwalifikacji trenerów oraz kształcenia trenerów i włączono je w europejskie ramy kwalifikacji i programy uczenia się przez całe życie w celu osiągnięcia postępów w zakresie społeczeństwa opartego na wiedzy oraz rozwoju doskonałości w zakresie pracy trenerskiej zarówno na poziomie amatorskim, jak i zawodowym;

36. podkreśla rolę trenerów w rozwoju i kształceniu młodych ludzi nie tylko pod względem umiejętności sportowych, lecz również kompetencji potrzebnych w życiu codziennym; zauważa, że trenerzy mogą udzielać młodym ludziom wskazówek dotyczących prowadzenia zdrowego stylu życia;

37. wzywa państwa członkowskie, aby w ścisłym porozumieniu z odpowiednimi federacjami zabraniały wstępu na stadiony kibicom zachowującym się agresywnie lub w sposób dyskryminacyjny oraz aby wypracowały skoordynowane podejście do nakładania i egzekwowania sankcji wobec takich osób, aby ściśle współpracowały w celu utrzymania przedmiotowych zakazów w przypadku spotkań międzynarodowych odbywających się w innych państwach członkowskich, a także aby utworzyły – z poszanowaniem indywidualnych praw i wolności – europejską bazę danych w celu wymiany informacji i pogłębienia współpracy za pomocą udoskonalonego systemu ostrzegania przed meczami wysokiego ryzyka;

38. opowiada się za tym, aby państwa członkowskie w porozumieniu z europejskimi federacjami sportowymi opracowały minimalne standardy w zakresie bezpieczeństwa stadionów i poczyniły wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia możliwie najwyższego poziomu bezpieczeństwa zawodników i kibiców;

39. podkreśla, że tam, gdzie sport uprawiany jest w środowisku naturalnym, należy zapewnić równowagę pomiędzy jego korzyściami społecznymi a dobrostanem środowiska będącego areną zmagania sportowców;

40. podkreśla potencjał imprez sportowych dla rozwoju turystyki na szczeblu lokalnym i krajowym oraz wzywa państwa członkowskie do wspierania rozwoju tej gałęzi gospodarki i działalności handlowej;

Gospodarczy wymiar sportu

41. opowiada się za uznaniem szczególnego charakteru sportu w ramach rynku wewnętrznego i prawa konkurencji, w związku z czym ponownie wzywa Komisję do przyjęcia wytycznych dotyczących stosowania prawa UE w odniesieniu do sportu w celu wyeliminowania licznych wątpliwości prawnych;

42. zauważa, że mecenat zapewnia niezbędne wsparcie finansowe i wiele możliwości w sporcie, o ile przestrzegane są zasady finansowego fair play;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania wysokiej rangi wolontariatowi w sporcie; ponownie wskazuje na znaczenie wolontariatu w sporcie i podkreśla konieczność ustanowienia ram społecznego uznania oraz zapewnienia wolontariuszom odpowiedniego szkolenia, opowiada się za wymianą informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi dla propagowania wolontariatu w sporcie oraz za zbadaniem możliwości wprowadzenia ram prawnych i podatkowych dostosowanych do działalności stowarzyszeń sportowych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

44. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o stworzenie systemu uznawania kwalifikacji zdobywanych przez wolontariuszy, a także kwalifikacji wymaganych do wykonywania związanych ze sportem zawodów regulowanych;
45. podkreśla, że wzajemne uznawanie przebiegających w ujednoczonych europejskich ramach szkoleń osób zawodowo zajmujących się sportem i nabywania przez nich kwalifikacji (sędziowie, trenerzy) ma szczególne znaczenie, ponieważ przyczynia się w dłuższym okresie do zwiększenia konkurencyjności, dzięki czemu można by z kolei uniknąć poważnych strat w przychodach;
46. zachęca państwa członkowskie do zapewniania sportowcom wykształcenia wyższego oraz do spójnego uznawania ich kwalifikacji sportowych i edukacyjnych w celu zwiększania mobilności zawodowej;
47. ponadto zachęca państwa członkowskie do usprawnienia struktur umożliwiających powrót byłych sportowców na rynek pracy i włączanie ich do życia zawodowego po zakończeniu kariery w sporcie zawodowym;
48. wzywa państwa członkowskie do zbadania sposobów zmniejszenia obciążeń finansowych zawodowych sportowców o najniższych dochodach, których kariera zawodowa jest krótka i niepewna; ponownie stwierdza, że sportowcy zawodowi, którzy zostali uznani za sportowców i którzy większość dochodów czerpią ze sportu, powinni mieć możliwość korzystania z takich samych praw w zakresie zabezpieczenia społecznego jak pracownicy;
49. uważa dialog społeczny w sporcie za właściwy instrument osiągnięcia równowagi między prawami podstawowymi i prawami pracowniczymi przysługującymi sportowcom a szczególnym charakterem sportu;
50. jest zdania, że w nieustannie ewoluującym gospodarczym wymiarze przemysłu sportowego konieczna jest natychmiastowa poprawa, jeśli chodzi o powiązane ze sportem aspekty takich kluczowych dziedzin, jak swobodny przepływ pracowników i usług, swoboda przedsiębiorczości, uznawanie kwalifikacji zawodowych, prawa własności intelektualnej oraz zasady pomocy państwa, by zapewnić przemysłowi sportowemu pełne czerpanie z korzyści, jakie rodzi rynek wewnętrzny;
51. podkreśla zasadnicze znaczenie komercyjnego wykorzystywania praw audiowizualnych do zawodów sportowych w oparciu o model mający charakter scentralizowany, wyłącznościowy i terytorialny dla zagwarantowania sprawiedliwego podziału dochodów między sportem elitarnym a masowym;
52. jest przekonany, że wydarzenia sportowe uważane za mające duże znaczenie dla społeczeństwa powinny być dostępne dla jak największej liczby osób; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do podjęcia działań mających na celu dopilnowanie, aby nadawcy podlegający ich jurysdykcji nie transmitowali tego typu wydarzeń na zasadzie wyłączności;
53. uznaje prawo dziennikarzy do wstępu na zorganizowane wydarzenia sportowe o znaczeniu publicznym i do zdawania z nich relacji w celu zachowania prawa społeczeństwa do uzyskiwania i otrzymywania niezależnych informacji dotyczących wydarzeń sportowych;
54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ochrony praw własności intelektualnej do treści sportowych w poszanowaniu prawa społeczeństwa do informacji;
55. uważa, że zakłady sportowe stanowią formę wykorzystywania zawodów w celach handlowych i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do ochrony zakładów przed wszelką nieuprawnioną działalnością, przed podmiotami nieposiadającymi licencji i przed podejrzeniami o ustawianie meczów, zwłaszcza poprzez uznanie praw własności intelektualnej organizatorów zawodów, zagwarantowanie znaczącego wkładu podmiotów działających w branży zakładów sportowych w finansowanie sportu masowego i uprawianego na poziomie podstawowym oraz ochronę uczciwego przebiegu zawodów, z naciskiem na kształcenie sportowców; uważa jednak, że tego typu prawa własności nie powinny naruszać prawa do krótkich relacji informacyjnych, które określono w dyrektywie 2007/65/WE (dyrektywa w sprawie audiowizualnych usług medialnych);

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

56. ponownie wzywa Komisję do określenia wytycznych w zakresie pomocy państwa i uściślenie, jak rodzaj wsparcia publicznego jest prawnie uzasadniony dla realizacji społecznych, kulturalnych i wychowawczych celów sportu;

57. wzywa państwa członkowskie do skutecznej walki z korupcją oraz dbania o etykę sportu; uważa w związku z tym za konieczne wprowadzenie w poszczególnych państwach ścisłych zasad kontroli finansowej klubów sportowych;

58. zachęca stowarzyszenia sportowe do prowadzenia współpracy z agencjami egzekwowania prawa, m.in. poprzez wymianę informacji, w celu określenia odpowiedniego i skutecznego podejścia do rozwiązania problemu ustawiania meczów i innych oszustw w sporcie;

59. wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków mających na celu zagwarantowanie finansowania sportu z wpływów z loterii pieniężnych;

60. zwraca uwagę, że propozycja Komisji dotycząca wprowadzenia rachunków satelitarnych w sektorze sportu pojawia się w bardzo dobrym momencie, ponieważ dzięki temu działania związane ze sportem będą mogły być oceniane na szczeblu krajowym według jednolitych standardów, co umożliwi wykrywanie nieprawidłowości i stworzy wartość dodaną dla gospodarki europejskiej i jednolitego rynku;

61. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania w konkretny sposób wymiany dobrych praktyk oraz ścisłej współpracy technicznej i w zakresie badań z dziedziny sportu;

62. uważa, że rola władz lokalnych i regionalnych w rozwoju europejskiego wymiaru sportu ma kluczowe znaczenie, gdyż do ich zadań instytucjonalnych należy świadczenie usług dla społeczeństwa w dziedzinie sportu oraz przydzielanie środków finansowych na działalność sportową i związane z nią obiekty;

63. domaga się, aby sport masowy korzystał z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego, co powinno umożliwić inwestowanie w infrastrukturę sportową, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia w Unii specjalnego programu budżetowego w dziedzinie sportu, co umożliwi obecnie art. 165 TFUE;

Organizacja sportu

64. zwraca uwagę, że struktury sportowe w Europie opierają się na zasadach narodowościowych i terytorialnych;

65. ponownie wyraża swoje poparcie dla europejskiego modelu sportu, w którym federacje odgrywają centralną rolę i którego podstawę stanowią różnorodne podmioty, w tym kibice, zawodnicy, kluby, ligi, stowarzyszenia i wolontariusze, będące kluczowym elementem wspierania całej struktury sportowej;

66. wzywa do ograniczania w całej UE przeszkód dla wolontariatu w sporcie;

67. podkreśla ważną rolę, jaką lokalne władze odgrywają w propagowaniu w społeczeństwie idei sportu dla wszystkich, i wzywa te władze do aktywnego udziału w europejskich forach dyskusyjnych dotyczących świata sportu;

68. przypomina, że prawidłowe zarządzanie w sporcie jest warunkiem autonomii i samorządności organizacji sportowych zgodnie z zasadami przejrzystości, rozliczalności i demokracji, a także podkreśla potrzebę prowadzenia polityki zerowej tolerancji dla korupcji w sporcie; podkreśla potrzebę odpowiedniej reprezentacji wszystkich zainteresowanych stron w procesie podejmowania decyzji;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

69. wzywa państwa członkowskie i organy zarządzające sportem do czynnego wspierania społecznej i demokratycznej roli kibiców sportowych, którzy opowiadają się za zasadami fair play, poprzez popieranie ich obecności w strukturach własności i zarządzania w klubach sportowych, którym kibicują, oraz do traktowania ich jako ważnych zainteresowanych stron w organach zarządzających sportem;
70. utrzymuje, że kluby sportowe powinny zezwalać na wyjazd swoim graczom powołanym do reprezentacji narodowej i uznawać ich wkład w powodzenie głównych rozgrywek drużyn narodowych, co może obejmować mechanizmy ubezpieczenia, oraz podkreśla, że nie można zastosować uniwersalnego podejścia do wszystkich dyscyplin sportu;
71. podkreśla, że szkolenie zawodników na szczeblu lokalnym i inwestowanie w wychowanie fizyczne to niezbędne elementy zrównoważonego rozwoju ruchu sportowego w Europie oraz szerzenia jego pozytywnego wpływu na jednostki i społeczeństwo; w związku z tym uważa, że konieczne należy dopilnować, aby sport na wysokim szczeblu nie miał negatywnego wpływu na rozwój młodych sportowców, sport amatorski i zasadniczą rolę, jaką pełnią organizacje sportowe na szczeblu lokalnym; podkreśla potrzebę zapewnienia równowagi i uznawania dyplomów i kwalifikacji w dziedzinie sportu;
72. potwierdza swoje poparcie dla reguły „wychowanków” i uznaje ją za model, który można by zastosować również w innych zawodowych ligach w Europie; popiera ponadto wysiłki organów zarządzających sportem, mające na celu zachęcanie do szkolenia młodych zawodników na szczeblu lokalnym w granicach prawa UE, co przyczynia się do zwiększenia równowagi konkurencyjnej podczas zawodów oraz prawidłowego rozwoju europejskiego modelu sportowego;
73. uważa, że rozwijanie nowych talentów jest jednym z najważniejszych zadań klubów sportowych oraz że nadmierne poleganie na transferach zawodników może mieć negatywny wpływ na wartości sportowe;
74. podkreśla znaczenie zasiłków szkoleniowych, gdyż stanowią one skuteczny mechanizm ochronny dla ośrodków szkoleniowych i godziwy zwrot z inwestycji;
75. uważa, że zawód agenta sportowego powinien stanowić regulowaną działalność zawodową i podlegać odpowiednim wymogom urzędowym w zakresie kwalifikacji, oraz że w trosce o przejrzystość siedziba agentów sportowych dla celów podatkowych powinna znajdować się na terytorium UE; wzywa Komisję do opracowania i wdrożenia we współpracy z federacjami sportowymi, stowarzyszeniami zawodników i związkami agentów europejskiego systemu licencjonowania i rejestracji, obejmującego kodeks postępowania oraz mechanizm nakładania kar;
76. proponuje utworzenie przez federacje sportowe niepublicznego europejskiego rejestru agentów sportowych, w którym agenci podawaliby nazwiska reprezentowanych przez nich zawodników w celu ochrony sportowców, zwłaszcza w wieku poniżej 18 lat, tak aby ograniczyć ryzyko konfliktu interesów; uważa, że wypłata honorarium agenta z tytułu transferu powinna następować w ratach przez cały czas trwania umowy, którą zawiera zawodnik w wyniku transferu, a zapłata całego wynagrodzenia powinna być uzależniona od realizacji tej umowy;
77. wzywa państwa członkowskie do uzupełniania obowiązujących przepisów regulacyjnych dotyczących agentów sportowych / pośredników o odstrasżające kary, a także do rygorystycznego egzekwowania tych kar;
78. wzywa organy zarządzające sportem do zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do działalności agentów sportowych oraz do prowadzenia współpracy z władzami państw członkowskich w celu wyeliminowania praktyk korupcyjnych;
79. wyraża zadowolenie w związku z zamówionym przez Komisję badaniem skutków ekonomicznych i prawnych transferów zawodników; ocenia ponadto, że inicjatywy federacji sportowych mające na celu zwiększenie przejrzystości transferów międzynarodowych zasługują na wsparcie;
80. jest zdania, że systemy wdrożone przez organy zarządzające sportem w celu zwiększenia przejrzystości międzynarodowych transferów zawodników stanowią krok w dobrym kierunku, ponieważ są zgodne z zasadą dobrego zarządzania i są ukierunkowane na zapewnianie uczciwości zawodów sportowych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

81. zdecydowanie popiera systemy licencjonowania i zasadę finansowego fair play, gdyż umożliwia to klubom konkurowanie w oparciu o ich rzeczywiste możliwości finansowe;
82. uważa, że środki te pomagają usprawnić zarządzanie i przywracać długoterminową stabilność finansową i zrównoważenie klubów oraz przyczyniają się do uczciwości finansowej europejskich zawodów, w związku z czym zwraca się do Komisji Europejskiej o uznanie zgodności tego typu zasad z prawem UE;
83. przyjmuje z zadowoleniem działania federacji sportowych mające na celu wprowadzenie zakazu posiadania więcej niż jednego z klubów uczestniczących w danych zawodach; ocenia, że podmiotom działającym w branży zakładów sportowych należy zakazać utrzymywania pakietu kontrolnego w podmiotach będących organizatorami zawodów lub ich uczestnikami, a organizatorom zawodów oraz ich uczestnikom należy zakazać utrzymywania pakietu kontrolnego w podmiotach oferujących zakłady sportowe dotyczące wydarzeń, które organizują lub w których uczestniczą;
84. apeluje do państw członkowskich o podejmowanie wszelkich niezbędnych kroków mających na celu zapobieganie niezgodnym z prawem działaniom, które naruszają uczciwość sportu, i ich karanie, a także uznanie takich działań za przestępstwo; w szczególności, gdy działania takie związane są z zakładami sportowymi, to znaczy polegają na stanowiącej oszustwo umyślnej manipulacji wynikiem zawodów lub jednego z etapów gry w celu wyciągnięcia korzyści niewynikającej jedynie z normalnego uprawiania sportu ani z właściwej dla niego niepewności;
85. apeluje do federacji sportowych o prowadzenie ścisłej współpracy z państwami członkowskimi na rzecz ochrony uczciwości sportu;
86. wzywa Komisję Europejską do wyeliminowania braku przejrzystości transferów i przypadków ustawiania meczów, jak zapowiedziano w strategii antykorupcyjnej UE, poprzez ustalenie minimalnych zasad dotyczących definiowania czynów zabronionych pod groźbą kary w tym obszarze;
87. wyraża głębokie zaniepokojenie poważnymi nielegalnymi działaniami, które mają miejsce w sporcie, takimi jak pranie pieniędzy, i wzywa państwa członkowskie do szybszego zacieśniania współpracy mającej na celu rozwiązanie tych problemów oraz do zapewnienia większej przejrzystości transakcji finansowych przeprowadzanych w ramach transferów zawodników i działań agentów;
88. stwierdza, że podstawowe znaczenie ma opracowanie instrumentów służących zachęcaniu organów publicznych, władz sportowych i podmiotów oferujących gry hazardowe do współpracy w zakresie postępowania w sprawach dotyczących oszustw sportowych oraz że można rozważyć współpracę z Europolem i Eurojustem;
89. uznaje właściwość sądów sportowych do rozpatrywania sporów w dziedzinie sportu, o ile przestrzegają one podstawowego prawa obywatela do sprawiedliwego procesu; apeluje, aby w trakcie rozstrzygania sporów w dziedzinie sportu powstałych na terytorium UE Sportowy Sąd Arbitrażowy uwzględniał przepisy prawa UE;
90. wzywa Komisję do przedstawienia do 2012 r. wniosku umożliwiającego lepsze zrozumienie szczególnych potrzeb w dziedzinie sportu i podjęcie praktycznych działań służących ich zaspokojeniu, z uwzględnieniem w pełni postanowień art. 165 TFUE;

Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

91. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę z państwami trzecimi w takich kwestiach, jak międzynarodowe transfery graczy, wykorzystywanie nieletnich zawodników, ustawianie meczy, piractwo i nielegalne zakłady sportowe; podkreśla też konieczność wzmocnienia współpracy międzynarodowej w celu propagowania sportu w krajach rozwijających się;
92. oczekuje na wyniki systemów wprowadzonych w celu monitorowania przejrzystości i zasady finansowego fair play oraz zwalczania korupcji i handlu ludźmi; podkreśla, że system ten powinien być zgodny z prawem UE i zasadami ochrony danych; wzywa organy zarządzające sportem do powiązania danych z TMS z innymi systemami antykorupcyjnymi celem skuteczniejszego monitorowania służącego przeciwdziałaniu ustawianiu meczów;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

93. podkreśla potrzebę zajęcia się problemem podmiotów oferujących gry hazardowe bez zezwolenia, niezależnie od tego, czy działają one w UE, czy spoza UE, ponieważ potrafią one obejść systemy monitorowania oszustw w sporcie;

94. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tego, aby w każdym aspekcie współpracy z państwami trzecimi wspierały globalne poszanowanie regulaminu olimpijskiego;

95. zwraca się do klubów o czuwanie nad przestrzeganiem przepisów imigracyjnych podczas rekrutacji młodych sportowców pochodzących z państw trzecich oraz zadbanie o to, aby wszystkie warunki określone w zawieranych przez nich kontraktach były zgodne z obowiązującym prawem; domaga się, aby młodzi sportowcy mogli powrócić na własne życzenie i na dobrych warunkach do kraju pochodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy ich kariera nie zakończy się powodzeniem; podkreśla w tym kontekście, że zasadnicze znaczenie ma skuteczne wdrożenie stosownych przepisów;

96. kładzie nacisk na konieczność wzmocnienia ochrony nieletnich w ramach transferów międzynarodowych; ocenia, że transfery międzynarodowe są potencjalnie niebezpieczne dla młodych sportowców, którzy wskutek wczesnego opuszczenia rodziny i kraju są szczególnie podatni na zagrożenia i powinni w związku z tym być przedmiotem stałej uwagi ze strony organizacji sportowych;

97. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby mimo norm lub obowiązków narzucanych kobietom z uwagi na istniejące w społeczeństwie uwarunkowania kulturowe, związane z tradycjami, historyczne lub religijne promowały pełną swobodę uprawiania każdego rodzaju sportu zarówno przez kobiety, jak i przez mężczyzn;

Budowanie tożsamości europejskiej poprzez sport

98. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu istniejących programów propagowania sportu, będących instrumentem jej polityki rozwojowej, oraz do podjęcia nowych inicjatyw w tym obszarze;

99. wzywa Komisję:

- do organizowania co roku Europejskiego Dnia Sportu ukierunkowanego na propagowanie społecznej i kulturowej roli sportu amatorskiego i zawodowego oraz korzyści sportu pod względem zdrowia publicznego;
- do poparcia inicjatywy dotyczącej wyznaczania każdego roku Europejskiej Stolicy Sportu, pod przewodnictwem ACES (Europejskie Stowarzyszenie Stolic Sportowych), przy wsparciu finansowym i zapewnieniu niezabędnej kontroli;
- do wspierania sportów lokalnych, tradycyjnych i rodzimych, które są częścią bogatej kulturowej i historycznej różnorodności UE i odzwierciedlają motto „Zjednoczona w różnorodności”, poprzez zwiększanie świadomości istnienia tych dyscyplin m.in. na drodze propagowania europejskiej mapy i festiwali europejskich;
- do wspierania programu mobilności i odpowiednich działań na rzecz młodych sportowców amatorów i trenerów w celu umożliwienia im zapoznania się z nowymi metodami szkoleniowymi, ustalenia najlepszych wzorców i rozwijania za pośrednictwem sportu takich europejskich wartości, jak fair play, szacunek i włączenie społeczne, oraz do sprzyjania dialogowi międzykulturowemu;
- do wspierania łatwiejszego programu mobilności w zakresie wymiany trenerów sportowych;
- do współpracy z państwami członkowskimi i organizacjami sportowymi w celu ochrony podstawowej uczciwości sportu masowego;
- do wspierania działań państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych i prowadzenia badań w celu wymiany najlepszych praktyk;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

100. proponuje, aby flaga europejska towarzyszyła głównym międzynarodowym wydarzeniom sportowym organizowanym na terenie UE, i proponuje europejskim federacjom sportowym rozważenie pomysłu, aby pojawiała się ona na strojach sportowców z państw członkowskich obok flag narodowych; podkreśla, że powinno to mieć charakter całkowicie dobrowolny i że to państwa członkowskie i organizacje sportowe decydowałyby, czy skorzystać z tej możliwości;

*

* *

101. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz europejskim, międzynarodowym i narodowym federacjom sportowym.

Stosowanie dyrektywy w sprawie gospodarki odpadami

P7_TA(2012)0026

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie kwestii zgłaszanej przez składających petycję w związku ze stosowaniem w państwach członkowskich Unii Europejskiej dyrektywy o gospodarowaniu odpadami oraz dyrektyw powiązanych (2011/2038(INI))

(2013/C 239 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając prawo kierowania petycją zagwarantowane w art. 227 TFUE,
- uwzględniając otrzymane petycje wymienione w załączniku do sprawozdania Komisji Petycji (A7-0335/2011),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽⁵⁾ (SEA),
- uwzględniając dyrektywę 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającą dyrektywę Rady 90/313/EWG ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.